

Санаціна № 2 для фягота і фартэіла М.І.Аладава окладаецца з 2-х частак: андантэ і аллегро. М.І.Аладау не выкарыстоўвае народныя мелодыі, аь увесь "дух" твора беларускі, адухая яго не скажаш, што гэта музыка расійская ці украінская, бо, наўвогуле, уся творчасць М.І.Аладава засноўваецца на беларускім мела-се.

АНСАМБЛЕВАЕ ВЫКАНАЛЬНІЦТВА У БЕЛАРУСІ

Л.К.Валасяк

Ансамблевае выканальніцтва на народных інструментах у Беларусі існуе і развіваецца у некалькіх напрамках. Гэта як прафесійныя, амаатарскія, самадзейныя калектывы, так і вучэбныя ансамблі пры навучальных установах, пачыная з ДМШ і да вышэйшых устаноў.

У рэспубліцы створана шырокая сетка музычных школ і вучылішчаў, школ і вучылішчаў мастацтваў, музычных студый і гурткоў культурна-асветных устаноў, агульнаадукацыйных школ з музычным, эстэтычным ухілам. Ва ўсіх навучальных установах абавязкова ёсць прадмет "Клас ансамбля". Заняткі у класе ансамбля пашыраюць музычныя веды вучняў, садзейнічаюць выпрацоўцы і замацаванню пачуцця рытма, музычнай памці, прывіваюць навыкі ігры ў калектыве без дырыжора, раскрываюць багатства магчымасці ансамблевай ігры ў пазнанні класічнай, народнай музыкі, выхавуюць пачуццё арганічнай патрэбнасці ігры ў калектыве.

У вучэбных ансамблях у працэсе навучання найбольш выкарыстоўваюцца дуэты, трыа, як аднародныя, так і змяшаныя па саставу. Гэта прызнаныя, вызначаныя формы, якія маюць свае выканальныя традыцыі, заснаваныя на народна-інструментальнай творчасці. Паміма традыцыйных саставаў – дуэтаў і трыа – у вучэбнай рабоце ўжываюцца квартэты, квінтэты, секстэты і змяшаныя ансамблі. Узровень музычнай падрыхтоўкі выканаўцаў даволі высокі, добра валодаючы сваім асноўным інструментам, музыканты зовольваюць і іншыя і іграюць на некалькіх інструментах. Так у існуючым культуры на кафедры народна-інструментальнай творчасці, існуюць ансам-

блі розных саставаў, дзе студэнты авалодвалі навыкамі ігры на некалькіх музычных інструментаў што дае магчымасць пашырць рэпертуар, а таксама, шматкаляровыя фарбы гучання.

У цяперашні час у мастацкай самадзейнасці больш распаўсюджваецца ансамблавое выканальніцтва на народных інструментах, якія адрозніваюцца як па саставу, рэпертуару, так і па манеры выканання. Гэта выклікана перш за ўсё тым, што ансамбль больш мабільны, чым аркестр, больш гібкі ў засваенні праграмы, не выклікае вялікіх цяжкасцей у кіраўніка з арганізацыяй.

У практычнай рабоце кіраўнікі самадзейных аркестраў вельмі часта звяртаюцца да разнастайных формаў ансамбляў малых саставаў.

За апошнія дзесяцігоддзі састаў удзельнікаў самадзейнасці моцна змяніўся, кантынгент яго стаў больш музычна адукаваны. У многіх самадзейных калектывах іграюць музыканты з сярэдняй спецыяльнай або вышэйшай адукацыяй.

Адзін са старэйшых прафесійных музычных калектываў Беларускага тэлебачання і радыё - камерна-інструментальны ансамбль - быў створаны ў 1932 годзе А.С.Сяменавым. Ён існаваў як сектэт домраў з даваеннага часу да 1971 г. Кіраўнікамі ансамбля былі Г.Лабанок (з 1938 г.), Г.Тыхарэў (з 1946 г.), Л.Смялкоўскі (з 1960 г.), Я.Вялацкі (з 1983 г.). Імкнучыся ўзбагаціць гучанне сектэта домраў новымі фарбамі, Л.Смялкоўскі ўводзіць у яго партытуру баян, арфу, цымбалы і ударныя інструменты. Калектыву ў такім складзе выступае з 1971 г. і з гэтага часу носіць назву "камерна-інструментальны ансамбль Беларускага тэлебачання і радыё".

Прафесійны калектыву другога напрамку - фальклорна-хараэграфічны ансамбль "Харошкі". (Аркестравая група - 9 чалавек). Яе асноўная задача - суправаджэнне хараэграфічных нумароў, але ёсць і ансамблевыя самастойныя нумары. Ансамбль народнай музыкі "Шывіца", цяпер "Бяседа" Беларускага радыё і тэлебачання.

Таксама пры абласных філармоніях існуюць ансамблі народных інструментаў. У Віцебску - актэт балалаек (кіраўнік Т.Шафранова), у Гомелі - квартэт баянаў, у Брэсце - ансамбль народных інструментаў (кіраўнік - А.Гарноўскі), у Мінску - дуэт баяністаў, С.Лясун - В.Пляшэвіч, трыя - С.Лясун - В.Пляшэвіч - Ткач. У Ака-

дэміі музыкі трыя баяністаў В.Шоарчык – Г.Мандрус – Т.Брагінец, дуэт цымбалістак: Кавалеўская і В.Мішула і г.д. Спіс можна было б працягваць далей.

Развіццё ансамблэй народных інструментаў ідзе ў дзвух асноўных напрамках: фальклорны і акадэмічны.

Ансамблі фальклорнага напрамку вывучаць творчасць народа, традыцыйныя формы і жанры нацыянальнай музычнай культуры.

Ансамблі рэканструяваных (удасканаленых) народных інструментаў, асноўны напрамак іх дзейнасці – прапаганда твораў, што пішуцца кампазітарамі спецыяльна для падобнага роду ансамбляў на аснове народнай музыкі, перакладанне твораў кампазітараў розных эпох і нацыянальнасцей.

На Беларусі распаўсюджаны больш ансамблі зместанага саставу, якія уключаць як агульнараспаўсюджаныя інструменты, так і нацыянальна-этнаграфічныя.

Апошнім часам назіраецца тэндэнцыя да ўсё больш разнастайнага выкарыстання народных музычных інструментаў калектывамі асобных розных творчых напрамкаў.

Кіраўнікі ансамблэй самі робяць шмат аранжыровак народных мелодый, перакладаў розных твораў, апрацоўваюць мясцовы фальклор, маюць песняў сувязі з беларускімі кампазітарамі. Для многіх калектываў аснова характэрна спалучэнне інструментальнай музыкі са спевамі, танцамі, сцэнічным рухам, гэта значыць сінтэз шматжанравага мастацтва.

У выніку можна адзначыць разнастайнае праўленне музычна-выканаўчага майстэрства ансамблэй народных інструментаў.

СУЧАСНАЯ СТАНОВІШЧА І ПОГЛЯД НА БУДУЧЫЮ У РАЗВІЦЦІ САМАДЗЕЙНЫХ (АМАТАРСКІХ) ДУХАВЫХ АРКЕСТРАЎ У РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ

Ф.В.Дрцэвіч

Эканамічнае становішча Рэспубліцы Беларусь адлюстроўваецца ва ўсіх галінах чалавечай дзейнасці. Перш за ўсё адчуваецца гэта ў сістэме адукацыі, культуры і навукі. Алеж, сістэма мастац-